

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

לפני כב' השופט י' נועם, שופט עמית

העותרת אורלי (הדר) ששון
ע"י ב"כ עו"ד משה הר שמש

נגד

המשיבה הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

פסק-דין

1

2

פתח דבר

3 1. לפני עתירה מינהלית, לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן - החוק) המופנית
4 נגד החלטתו מיום 5.12.22 של הממונה על יישום החוק ברשות המיסים (להלן - הממונה או
5 הרשות, בהתאמה), לדחות את בקשת העותרת למסירת מידע אודות מטלטלין שעוקלו על-ידי
6 הרשות בבתי פרטיים במסגרת גביית חובות מס, למעט מזומנים או כלי תחבורה; לאחר ביצוע
7 הליך של התראה ואזהרה בדבר כוונה לפרוץ ולהיכנס לחצרים של נישומים החייבים מס לרשויות
8 המס, לשם עיקול מטלטלין, לפי סעיף 5 לפקודת המסים (גבייה) (להלן - גם - הפקודה), ובהתאם
9 לתקנות 3א ו-3ב לתקנות המסים (גבייה), התשל"ד-1974 (להלן - התקנות).

10

11 2. העותרת ביקשה לברר בבקשת המידע, מה היה היקף גביית החוב בפועל, בהליך עיקול
12 מטלטלין, שאינם כלי תחבורה או מזומנים, תוך כניסה לחצרים של חייבים בשנת 2021, ואגב
13 ניכוי כלל הוצאות הליכי כינוס הנכסים וההוצאה לפועל; זאת, לטענתה, כדי לבסס את הערכתה
14 בדבר "חוסר יעילות" הליכי גבייה באמצעות "הדבקות התראה", בהליך כה "פולשני" ו"כוחני"
15 של כניסה לבתי חייבים, ואת השערתה כי הרשות ממציאה את ההתראות לחייבי המס רק כדי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 לשמש כלי "איום", או "הפחדה", מבלי שקיימת כוונה לממשו, בשל חוסר היעילות הליכי הגבייה
2 באמצעותו.

3
4 3. הרשות דחתה את בקשת המידע, מן הטעם שגילוי המידע עלול לשבש את התפקוד התקין
5 שלה, או את יכולתה לבצע את תפקידיה, בהתאם להוראת סעיף 9(ב)(1) לחוק; ובכתב-התשובה
6 הוסיפה, כי אינה חייבת למסור את המידע אף בהתאם לסעיף 9(ב)(8)(א) לחוק, הואיל ומדובר
7 במידע על אודות שיטות עבודה ונהלים של רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק, וגילוי המידע
8 עלול לגרום לפגיעה בפעולות האכיפה שלה.

9
10 הרקע העובדתי

11 4. להלן הרקע העובדתי, העולה מכתבי-הטענות, על נספחיהם. ברקע להגשת העתירה
12 עמדו הליכים שננקטו על-ידי הרשות כלפי העותרת, שהיא אזרחית ישראל והייתה בעלת מניות
13 בחברת "או. אי. בי. סי. סרוויס" (להלן - החברה), אשר צברה חוב מס למדינה בגין שומה
14 עצמית מיום 2.6.19, שלא שולמה. הרשות ניסתה לאתר את החברה לצורך תביעת החוב, אולם
15 כתובתה של החברה לא אותרה, וניסיונות ליצור קשר עם מייצג החברה, שהגיש בשמה את
16 השומה העצמית על-מנת שהחברה תסדיר את חובה למדינה, לא צלחו. על-רקע האמור, ביום
17 28.2.22 הודבקה על דלת ביתה של העותרת הודעה שכותרה: "התראה לפני פריצה ועיקול -
18 הודעה על ביצוע פעולה בכוח". בכותרת ההודעה נכתב: "לכבוד: או. אי. בי. סי. סרוויס (אצל
19 מר' ששון)"; סכום החוב שצוין בהודעה עמד על כ-430,000 ₪. כשבוע לאחר הדבקת ההודעה,
20 נפתחה בקשה לתיקון השומה על-ידי החברה. ביום 30.6.22 העביר ב"כ העותרת פנייה למשיבה,
21 שבמסגרתה נטען כי נקיטת הליכי הגבייה על-ידי הרשות נעשתה שלא כדין. מענה הרשות לפנייה
22 ניתן ביום 3.7.22, ובו צוין, בין-השאר, כי מכתב ההתראה ממוען לחברה, אצל משפחת ששון;

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 וכי לא הייתה כל כוונה לפעול בכוח בכתובה של העותרת, אלא רק להביא לידיעתה, מכוח היותה
2 בעלת מניות בחברה, כי יש לחברה חוב וכי עתידה להתבצע כלפי החברה פעולה אכיפה ככל
3 שהחוב לא יוסדר.

4

5 .5 ביום 9.8.22 עתרה העותרת לבג"צ (בג"צ 5358/22 אורלי (הדר) ששון נ' מנהל רשות
6 המסים ואח''), וביקשה כי יוצא צו על תנאי, שיורה לרשות ליתן טעם, מדוע מנהל רשות המיסים
7 לא יחדל משימוש בצו פריצה נגד בתי מגורים של אזרחים; ולחלופין, מדוע המנהל לא יגביל את
8 השימוש בהפעלת הכוח למקרים בודדים וחריגים, שבהם יש "תועלת מובהקת לגביית מסלול
9 של אדם". בתגובה המקדמית לעתירה, חזרה הרשות על המענה שנמסר לב"כ העותרת מיום
10 3.7.22. בדיון בבג"צ, מיום 19.4.23, חזר ב"כ העותרת על טענתו, כי השימוש ב"הדבקות" נעשה
11 רק לשם "הפחדה", גם כאשר אין כל כוונה לבצע פריצה, והליך על התנהלות זו של הרשות.
12 במענה לשאלת השופטים, האם משלוח התראה מלמד כי נשקלת אפשרות להפעיל את הסמכות,
13 ציינה ב"ב הרשות, כי אם לא מתכוונים להיכנס לחצרים לשם עיקול מטלטלין לא ממצאים
14 התראה, וכלשונה: "אם לא מתכוונים ללכת אליו מחר הביתה ולקחת את הטלוויזיה, לא
15 מדביקים". בתום הדיון ניתן פסק-דין, שלפיו נמחקה העתירה; ונקבע, בין-היתר: "כפי שהבהירו
16 המשיבים, במקרה דנן לא הופעלה הסמכות נושא העתירה, והכוונה הייתה להביא לידיעת
17 העותרת כי עתידה להתבצע כלפי החברה פעולת אכיפה". עוד צוין בפסק-הדין: "רשמנו את
18 הצהרת המשיבים, כי ככלל לא נוהגים להדביק הודעות בבתיהם של בעלי מניות, וכי יש
19 הנחייה כללית לא לעשות זאת. הנחתנו היא כי רשות המסים תוסיף להנחות את עצמה ברוח
20 האמור". בנוסף ציין בית-המשפט, כי ב"כ הרשות הסכימה בעקבות הערותיו ש"המסגרת
21 להפעלת שיקול הזעת בהקשר בו עסקינן תיבחן על-ידי רשות המסים פעם נוספת"; כי
22 "בנסיבות האמורות, לא ראינו לדון בשאלה הכללית שנעדרת תשתית קונקרטית", וכי "טענות
23 הצדדים שמורות להם בהתייחס למדיניות שתיקבע ולאופן הפעלתה".

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1

2 6. ביום 9.8.22 הגישה העותרת לממונה בקשה לקבלת מידע, לשם בחינת "יעילות הליכי

3 גבייה", שבגדרה ביקשה, בין השאר נתונים בעניין מספר ההודעות שהודבקו על-ידי הרשות על

4 חצרות ובתי חייבי מס, לפי סעיף 5 לפקודת המסים (גביה), בדבר הכוונה להיכנס לנכסים ולבצע

5 עיקולים, וסכומי המס שנגבו בעקבות תפיסת מטלטלין. המידע התבקש לגבי שנת 2021, או לשנת

6 2020 אם אין נתונים לשנת 2021. ביום 5.12.22 נשלחה לעותרת החלטת הממונה, שלפיה נענו

7 חלק מפרטי הבקשה, וחלק נדחו. בכלל זה נמסר, כי בשנת 2021 בוצעו 14,131 "הדבקות" של

8 הודעות על כוונה להתפרץ ולהיכנס לחצרים של חייבים לשם עיקול מטלטלין. הסירוב למסירת

9 מידע התייחס לסעיפים ג-ו לבקשה: סכומי המס אשר נגבו ממכירת מטלטלין, למעט כלי רכב,

10 טייס ואניות (להלן - מטלטלין נייחים), אשר נתפסו מבתי אזרחים; סכומי המס אשר נגבו

11 בעקבות מימוש העיקולים בעניין המטלטלין הנייחים שנתפסו בבתי האזרחיים; מספר כונסי

12 הנכסים שמונו לשם מכירת המטלטלין האמורים; וסכומי האגרות וההוצאות ששולמו

13 להוצל"פ ממכירת אותם מטלטלין. הסירוב למסירת המידע המבוקש נסמך על סעיף 9(ב)(1)

14 לחוק, בשל היות המידע, לעמדת הרשות, בגדר "מידע אשר גילוי עלול לשבש את התפקוד

15 התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה". בגין המענה האמור, שלפיו

16 נדחתה בקשת המידע ביחס לפרטים המבוקשים לעיל, הוגשה העתירה.

17

18 טיעוני הצדדים

19 תמצית טיעוני העותרת

20 7 העותרת מלינה על סירוב הרשות למסור את המידע המבוקש. לטענתה, מסירת המידע

21 לא תשבש כלל את עבודת הרשות; אלא להיפך, חשיפת המידע תצביע על כך ש"שיטת

22 ההדבקות" (כלשון העותרת), אינה מביאה לתפיסת "מטלטלין ביתיים", או "תכולה ביתית",

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 ולמכירתה בסכומים מהותיים. לשיטתה, גילוי המידע יוכיח את חוסר היעילות של גביית תכולה
2 ביתית; וזאת להבדיל מ"ציות" של החייב, בעקבות חששו מ"האיום" של פגיעה חמורה בכניסת
3 ובפלישת זר למשכנו הפרטי, תוך הלבנת פניו ברבים. לטענת העותרת, ניכר כי בעיני הרשות לא
4 מדובר בנזק נלווה, אשר נגרם בלית ברירה בשל צורך לעקל תכולה הביתית; ולמעשה ננקט צעד
5 תועלתי ומכוון הנועד לשמש רק כ"מנוף לחץ סחטני", מבלי שיש כוונה כלשהי לתפוס את תכולת
6 הבית. לשיטת העותרת, הדרך לברר טענה זו, שהועלתה עוד בעתירתה לבג"ץ, היא באמצעות
7 קבלת מידע, כמה מתוך 14,131 ההדבקות שבוצעו בשנת 2021 מומשו לכדי עיקול ותפיסה בפועל
8 של "תכולה ביתית" ומכירתה; ובשלב הבא יש להשוות את הכספים שנגבו באופן ישיר בשיטה
9 זו, לעומת הסך של כ-2.3 מיליארד ש"ח שנגבה על-ידי הרשות מחייבים באמצעים פחות פולשניים.
10 על-כן, לטענת העותרת, המידע המבוקש עשוי דווקא לשפר את עבודת הרשות, כאשר - כלשונה
11 - "עובדיה יפסיקו... לאתר כתובות של אזרחים, לשם הפחדתם במעונם הפרטי, ויתמקדו
12 בהליכי גבייה יעילים". על-רקע האמור, גורסת העותרת, כי על המשיב להוכיח את טענתו בדבר
13 השיבוש הנטען בעבודת הרשות, כתוצאה מגילוי המידע, זאת ברמת ודאות גבוהה, כנדרש על-
14 פי הפסיקה.

15
16 8. במהלך הדיון הדגיש ב"כ העותרת, כי נקודת המוצא היא ש"הדבקות לפני פריצה לביתו
17 של אדם" נעשות מתוך כוונה לעקל את מטלטליו ולמכרם, ולא לשמש כלי "איום" או "הפחדה"
18 בלבד. משכך, ביסוד העתירה ניצבת מטרת העותרת, לברר עד כמה ההליך של עיקול מטלטלין
19 ביתיים יעיל, והאם נטילת מטלטלין שכאלה ומכירתם מניב כספים לקופת המדינה ומכסה את
20 החוב, זאת בהיבט של יעילות גרידא. לשאלה, מדוע המידע נחוץ לעותרת עצמה, במובחן מבא-
21 כוחה, ציין ב"כ העותרת, כי למרשתו נגרם עוול בהדבקת ההתראה בביתה, והיא שוקלת להגיש
22 תובענה אזרחית נגד הרשות בגין נזק רפואי שהוסב לה בעקבות פעולה זו, ולכן חשוב לברר האם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 נעשה בעניינה שימוש לרעה בהליך ההדבקה, רק לשם איומים, או שמא מדובר היה בכוונה כנה
2 למכור את תכולת הבית. בהקשר זה אף הפנה ב"כ העותר למסמך שהוכן על-ידי מרכז המחקר
3 והמידע של הכנסת, מיום 8.2.16, שבגדרו הועלתה לדיון סוגיית חוסר הכדאיות בהליך של עיקול
4 מטלטלין, בהשוואה להליכי גביה אחרים, במסגרת גביית חובות במערכת ההוצאה לפועל. הוא
5 העריך, מניסיונו, וכן על-רקע מגפת הקורונה, כי ככל הנראה הסכום הכולל שנגבה בשנת 2021
6 באמצעות עיקול מטלטלין ביתיים הוא זעום.

7

8 עיקר טיעוני הרשות

9 9. לעמדת הרשות, לא נפל פגם בהחלטת הממונה המקים עילה להתערבות שיפוטית; שכן
10 הממונה בחנה את מלוא השיקולים הרלבנטיים עובר להחלטתה, אך נמצא כי מסירת המידע
11 המבוקש עלולה לשבש את עבודת הרשות ברמה קרובה לוודאות; שכן, כלשון כתב התשובה:
12 "מדובר בחשיפת תהליכי עבודה פנימיים בעניין גביית חובות שהרשות אינה מחויבת לחשוף,
13 הכוללים, בין היתר, את שיטת עבודתה, יכולותיה, וכן חשיפת מידע בדבר היקף כוח האדם
14 במשיבה". למען שלמות התמונה, ציינה המשיבה בכתב-התשובה, כי אינה חייבת למסור את
15 המידע אף בהתאם לסעיף 9(ב)(8)(א) לחוק, הואיל ומדובר במידע אודות שיטות עבודה ונהלים
16 של רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק, וגילוי המידע עלול לגרום לפגיעה בפעולות האכיפה
17 של הרשות.

18

19 10. לטענת הרשות, גילוי אופן ההפעלה של סמכויות האכיפה הנתונות לה על-פי החוק,
20 יגרום בוודאות קרובה לחשיפת שיטות הפעולה והאכיפה שלה, ולשיבוש ממשי של עבודתה
21 ויכולתה לגבות מס, ויקל על חייבי המס להימנע מתשלומי המס המוטל עליהם. בהקשר זה
22 הדגישה הרשות בכתב-התשובה, כי בהינתן כוח-האדם המצומצם לביצוע מגוון רחב של סמכויות

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 אכיפה ברשות המסים, קיים הכרח לשמור על מגוון האופציות העומדות בפני הרשות, לשם גביית
2 חובות על-ידה, ועל שיקול דעתה בבחירת האופציה המתאימה לאותו מקרה פרטני. לשיטתה,
3 חשיפת אופן הפעלת הסמכות על-ידה בביצוע עיקולים, וכן סדרי העדיפות שלה, תצמצם את
4 מתחם האפשרויות העומדות לפניה, ועלולה להגביל את יכולתה לגבות מס אמת מתושבי ישראל.
5 כך, מבהירה הרשות, כי במסגרת השיקולים, האם לפרוץ לחצרים של חייבים, יכולה היא לבחון
6 את גובה החוב; את סבירות גביית החוב; וכן להסתמך על מידע המצוי בידי גורמי המקצוע
7 הרלבנטיים, ומרשמים שונים, כגון מידע בדבר כלי תחבורה שברשות החייב; מידע בדבר
8 ההצלחה של אמצעי גבייה אחרים כגון עיקולי צד ג' על חשבונות בנקיים, ועוד.

9
10 11. כתימוכין לעמדתה, הפנתה הרשות לפסק-הדין שניתן בעת"מ (י-ם) 48298-10-18 גרוס
11 נ' משטרת ישראל, 15.5.19, שלפיו נדחתה עתירה בדבר סירוב המשטרה למסירת מידע ביחס
12 למספר הדו"חות שהפיקו מצלמות מהירות בדרכים, בהתאם לסעיפים 9(ב)(1) ו-9(ב)(8)(א) לחוק
13 חופש המידע, אגב קביעה כי גילוי המידע עלול לחשוף את שיטת הפעולה המשטרית ולפגוע
14 ביכולת האכיפה של המשטרה, כאשר האינטרס הציבורי באכיפה גובר על האינטרס של העותר
15 לקבל את המידע לצורך ניהול תיקים שבהם הוא מייצג נהגים שהועמדו לדין על-יסוד דו"חות
16 שהופקו מהמצלמות. לשיטת המשיבה, ההחלטה אף עומדת במבחני הסבירות שבסעיף 10 לחוק,
17 הקובע כי בבוא הרשות לשיקול סירוב למסירת מידע, עליה לתת דעתה, בין-היתר, לענייניו של
18 המבקש במידע. היא גורסת, כי במקרה דנן, אינטרס הרשות - לממש את ייעודה, לאכוף את החוק
19 ולגבות מס מהחייבים באופן שוויוני, גובר על אינטרס של העותרת בקבלת המידע, שהוא כיום
20 תיאורטי בלבד, שכן החוב שעמד בבסיס בקשת המידע כבר הוסדר על-ידי החברה. אשר לטענת
21 העותרת בעתירתה, שלפיה המידע המבוקש נדרש לה "על מנת לתמוך בטענתה העובדתית ביחס
22 לחוסר היעילות של שיטת ההדבקות", מציינת הרשות, כי הטענה הועלתה כבר בעתירה לבג"צ,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 ונקבע לגביה, בפסק-הדין בבג"צ, כי מדובר בשאלה כללית שנעדרת תשתית קונקרטי, שהרי לא
2 הופעלה נגד העותרת הסמכות נושא העתירה, והכוונה הייתה רק להביא לידיעת העותרת כי
3 עתידה להתבצע כלפי החברה פעולת אכיפה. על-כן, בעניינה של העותרת, האינטרס של אכיפת
4 החוק גובר על האינטרס של העותרת בניהול הליכים משפטיים, בדומה לעניין גרוס (עת"מ
5 48298-10-18). דברים אלה נכונים ביתר שאת, לשיטת הרשות, במצב דברים שבו הנתונים
6 שביקשה העותרת נוגעים לשנים 2020-2021, שבהם פקדה את הארץ מגפת הקורונה, כאשר
7 בתקופה זו נהגה הרשות בשיטת "בית הלל" כלפי נישומים, ואפילו תוך "עצירה מוחלטת" של
8 חלק מפעולות האכיפה שבהם נקטה, לתקופות זמן משמעותיות. לפיכך, לשיטתה, כלל לא ניתן
9 יהיה להסיק מהמידע המבוקש, על קיום מגמה כללית, המשליכה על בחינת האפקטיביות של
10 שיטת הגבייה של המשיבה, כפי שהעותרת מבקשת לעשות, ואף בכך יש כדי להחליש את אינטרס
11 העותרת בקבלת המידע. לכך מוסיפה הרשות, כי חשיפת המידע עלולה להציג תמונת מצב שגויה
12 ומטעה, שיש בה, כשלעצמה, כדי לחבל בניסיונות הרשות לגבות מס כדין. מכאן סבורה הרשות,
13 כי העותרת לא הצביעה על אינטרס קונקרטי שגובר על האינטרס הציבורי של הרשות למנוע את
14 שיבוש עבודתה והליכי הגבייה; ומשכך החלטת הממונה אף עומדת במבחני הסבירות שבסעיף
15 10 לחוק, ואין עילה להתערב בה.

16
17 הרחבת הטיעונים במהלך הדיון בעתירה
18 12. בדיון בעתירה ביום 8.6.23, נמסרו לבית-המשפט הסברים במעמד צד אחד על-ידי נציגי
19 הרשות (שתועדו בפרוטוקול בכתב-יד השמור בכספת בית-המשפט). במהלך הדיון במעמד צד
20 אחד, הוצגו לבית-המשפט הנתונים המבוקשים על-ידי העותרת, ונמסרו על-ידי נציגי הרשות
21 הסברים לתימוכין בטענתם, כי חשיפת הנתונים תפגע בתפקוד הרשות. במהלך דיון זה, נמסרו
22 הסברים (במובחן מהנתונים המבוקשים), שאף לשיטת הרשות ניתן לחשוף את חלקם לעותרת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 יצוין, כי אחד מהטעמים לחיסיון המידע, שאוזכר בדיון החסוי, היה חשש משימוש שייעשה ב"כ
2 העותרת במידע בעתירה עתידית שיגיש בעניין אפקטיביות הליכי העיקול. בעקבות הערות בית-
3 המשפט, כי חשש זה אינו מקים כל עילה לאי-גילוי המידע, זנחה הרשות, בהמשך, את הטעם
4 האמור שאוזכר. על-רקע האמור, בתום הדיון הראשון הוחלט, כי טיעונים משלימים יושמעו על-
5 ידי הרשות בדיון נדחה, וכי בגדרו תוכל הרשות לחשוף לעותרת, בדיון פומבי, את מרבית
6 הטעמים שנמסרו בדיון במעמד צד אחד, אשר גם לשיטתה לא היו חסויים.
7
8 13. בדיון המשלים ביום 22.1.24, הודיעה ב"כ הרשות, כי תחשוף בדיון הפומבי חלק
9 מהדברים שנמסרו בדיון הראשון במעמד צד אחד. בכך, הייתה מעין השלמת טיעון של המשיבה,
10 בדבר הטעמים לחיסוי המידע. בהקשר זה, מסרה ב"כ הרשות בדיון הפומבי, כי סמכות הכניסה
11 לחצריו של אדם מופעלת על-ידי הרשות רק נגד סרבני מס שצוברים חובות ניכרים במשך זמן
12 ממושך, תוך פגיעה בקופת המדינה. היא הבהירה, כי סמכות הרשות לבצע עיקול נעשית לפי סעיף
13 5 לפקודה ובהתאם לתקנות 3 ו-3 לתקנות; וכי המצאת האזהרה על כוונה לפרוץ לחצרי חייב
14 כדי לעקל מטלטלין, בעקבות דרישה מגובה המס אל החייב, היא תנאי בסיסי לביצוע עיקול, בין
15 אם מדובר בעיקול מטלטלין מהבית ומהחצרים, ובין אם מדובר בעיקול רכב, זאת לאחר שבוצעו
16 ומוצו פעולות אכיפה קודמות בהתאם לפקודה, כמו למשל הטלת שעבודים ועיקולי נדל"ן ורכב,
17 שלא הביאו לפירעון מלא של החוב. עוד ציינה, כי פעולת המצאת האזהרה האמורה, בין בדרך
18 המצאה לחייב, ובין בדרך של הדבקה בביתו, היא חלק מפעילות סדורה לאיתור החייב, לאחר
19 שליחת התראות קודמות, יצירת קשר טלפוני ועוד; ומהווה "התראה אחרונה", בטרם תינקטנה
20 פעולות פולשניות על-מנת לגבות את החוב. כן הדגישה, כי הרשות מסרה לעותרת מידע רב, וכי
21 המידע שלא נמסר, הוא מידע שגילוי עלול לשבש, בוודאות קרובה, את הפעילות של הרשות,
22 בכך שיחשוף את האופן שבו היא גובה מס, את סדרי העדיפות, ואת היכולת שלה לבצע את

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 גביית המס; ובכך תיפגע האפקטיביות של אמצעי הגבייה הנדון, של פריצה לחצרי חייב כדי
2 לעקל מטלטלין, שהוא גם "המוצא האחרון" לגביית מס לאחר מיצוי כל יתר החלופות. עוד טענה,
3 כי חשיפת המידע הקונקרטי אף תציג תמונת מצב מטעה לחייבים, באופן שעלול לפגוע
4 בניסיונות הרשות לגבות מס כנדרש.

5
6 14. בדיון משלים נוסף במעמד צד אחד בלבד, שהתקיים באותו מועד, השלימו נציגי הרשות
7 טיעוניהם בדבר הטעמים לאי-גילוי המידע. הם שבו והדגישו, כי הליך ההדבקה של המצאת
8 אזהרה לחייב, בדבר כוונה לפרוץ לחצריו כדי לבצע עיקול, לפי פקודת המיסים גבייה, נדרש
9 כתנאי מוקדם לכל עיקול, גם עיקול כלי רכב וגם עיקול מטלטלין אחרים, בפרט כלפי סרבני
10 מס; כי רבים מהחייבים מסדירים את החוב בעקבות המצאת האזהרה; וכי קיים חשש שחשיפת
11 המידע המספרי הקונקרטי בכל הנוגע לעיקול בפועל של מטלטלין שאינם כלי רכב, תפגע באופן
12 ודאי באפקטיביות של אמצעי האכיפה לגביית מס מהציבור. עוד הוסברו לבית-המשפט, במעמד
13 צד אחד, השיקולים בדבר ביצוע בפועל של עיקול מטלטלין לאחר המצאת אזהרה. הואיל וחלק
14 מההסברים לא היו חסויים, התבקשה ב"כ הרשות לחזור עליהם גם בדיון הפומבי המשלים.

15
16 15. בדיון הפומבי המשלים הנוסף, חזרה ב"כ הרשות על חלק מההסברים שהושמעו בדיון
17 במעמד צד אחד. היא ציינה, כי ההדבקה נעשית לאחר מיצוי כלי אכיפה אחרים, כמו - ניסיונות
18 לאתר את החייב ולשוחח עמו; בדיקות במערכות השונות, אילו נכסים מופיעים על שמו של
19 החייב והאם ניתן לבצע עיקולים של כלי תחבורה; ובחינה של גובה החוב ושל הסיכוי להסדרתו.
20 כן הדגישה, כי הדבקת אזהרה בדבר כוונה לפרוץ לחצרי החייב, בהתאם לפקודת המיסים (גבייה)
21 ותקנות המיסים (גבייה) נדרשת כתנאי בסיסי לשם ביצוע כל פעולה כוחנית או פולשנית, קרי -
22 באמצעות פריצה לחצרי החייב לצורך עיקול מטלטלין. זאת ועוד, לביקור שנעשה בחצריו של

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 החייב, לצורך הדבקת ההתראה, אף יש תכלית נוספת של בחינה חיצונית והתרשמות מנכסי החייב
2 (דוגמת כלי רכב וכלי תחבורה נוספים שבחצר), ולצורך הפעלת שיקול הדעת בדבר הכדאיות של
3 ביצוע פריצה לחצרים לצורך עיקול. לדבריה, להדבקת ההתראה בנכס, אף תכלית של התרשמות
4 מהחייב עצמו, במסגרת שיקול הדעת אם לממש את הפעלת הכוח, דוגמת מצב רפואי או כלכלי
5 קשה, או מניעה משפטית או אחרת לביצוע אכיפה; או הסתפקות בעיקול ברישום ללא הוצאת
6 המטלטלין מהנכס. עוד הובהר, כי בחלק ניכר מהמקרים, מגיעים החייבים לרשות להסדיר את
7 החוב בעקבות הדבקת ההתראה; דהיינו, עצם ההדבקה מאפשרת הגעה להסדר, שכלל לא היה
8 מתרחש בלעדיה. כן הודגש, כי אין בסיס לטענת העותרת, שלפיה מבוצעות הדבקות של אזהרות
9 ללא כל כוונה לבצע עיקולים. בהקשר זה ציינה ב"כ הרשות, כי מדובר בכלי אכיפה אפקטיבי
10 לביצוע עיקולים של כלי תחבורה וכלי רכב מחצרות החייבים. לטענתה, חשיפת מידע, באילו
11 מקרים מחליטים לא להיכנס לחצרים או לפרוץ לבית, מחמת היעדר כדאיות, תפגע בתמריץ של
12 אותם חייבים להסדיר את חובם בעקבות ביצוע הדבקה, מה שיפגע ביכולת הגבייה של הרשות.
13 אשר לנתון הספציפי שהעותרת ביקשה, בדבר היקף מימוש עיקול מטלטלין בחצרות החייבים
14 (שאינם מזומנים או כלי תחבורה), נטען כי מדובר במידע שגילוי עולול להביא את סרבני המס
15 לכלכל את צעדיהם בצורה כזו או אחרת, ביחס להמצאות האזהרות, ולפגוע באפקטיביות של
16 הליך ההתראה על ביצוע עיקול. בהקשר זה צוין, כי החשש הוא שחשיפת הנתון המספרי
17 הקונקרטי תיצור לחייבי המס מצג, שבעקבותיו לא יהיה להם תמריץ להסדיר את חובם, ובכך
18 תמנע האפשרות מהרשות לגבות מיסים בהיקפים הקיימים הניכרים, זאת בהתחשב בשיקולים
19 השונים של הרשות הנוגעים למימוש פעולות גבייה לאחר הדבקה, הקשורים לכוח-אדם, לעלויות
20 ולתיעודף משימות.

21

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

16. לאחר מסירת ההסברים המשלימים, הדגיש ב"כ העותרת כי בקשת המידע מצומצמת, והיא מתמקדת בסוגיית התועלת הכלכלית בגביית מטלטלין ניידים וכלי בית, במובחן מכלי רכב וכלי תחבורה אחרים או מזומנים. הוא ציין, כי למעשה רק ביקש שהרשות תאשר כי איננה נוהגת ליטול במסגרת עיקול כלי בית או מטלטלין אחרים, וכי הסכומים שהיא גובה באמצעות מכשיר אכיפתי זה אינם משמעותיים. לטענתו, אישור זה נדרש כדי להעמיד לביקורת את החלטות הרשות, כבשגרה למסור לחייבי מס התראות בדבר כניסה לחצריהם כדי לעקל מטלטלין, כאשר הניסוח הוא גורף, וכאשר הרשות, לשיטתו, למעשה לא מעוניינת בכלי בית, אלא במזומנים וכלי תחבורה בלבד. בסיום טיעונו הדגיש, כי אינו מבקש את הסכום המדויק הנגבה מעיקולים של מטלטלין שהם כלי בית, ויסתפק בהערכה כללית.

17. בתום הדיון הודיעו נציגי הרשות, כי ישלחו הודעה משלימה אם ניתן לתת לעותרת מידע נוסף כלשהו, בזיקה לבקשת המידע. ביום 12.2.24 הודיעה הרשות, כי לאחר בחינה נוספת ושקילת מכלול השיקולים הרלבנטיים, נמצא שאין מקום למסור מידע נוסף לעותרת, מעבר למידע שפורט במהלך הדיון האחרון; וכי לשיטתה של הרשות, דין העתירה להידחות.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

18. תחילה אפנה לסקירת המסגרת המשפטית, ואחזור על דברים שהשמעתי בהליכים אחרים בעניין חוק חופש המידע (ובין-השאר בעת"מ 56268-05-22 טימור רוחלין נ' משרד המשפטים (5.3.23)). חוק חופש המידע מעגן את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מידע מרשויות הציבור. שורשיה של זכות זו עוגנו בפסיקה מקדמת דנא; ואולם, החוק הרחיב את זכותם של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מהרשויות מידע אף בנושא שאין להם נגיעה ישירה בו (עע"ם

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

- 1 8282/02 הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ נ' מדינת ישראל, משרד מבקר המדינה, פ"ד נח(1) 465,
- 2 472 (2003). בבסיסה של הזכות לקבל מידע מספר רציונליים. הזכות למידע נתפסת נועדה
- 3 להגשים את מימוש זכות היסוד החוקתית לחופש הביטוי והבעת הדעה. היא מהווה תנאי
- 4 להגשמת זכות הציבור לדעת, וליכולתו של הציבור לבטא את דעותיו ועמדותיו בגדרו של השיח
- 5 הציבורי, ועל-כן היא נתפסת כחיונית לקיומו ולתפקודו התקין של משטר דמוקרטי (עע"מ
- 6 11120/08 התנועה לחופש המידע נ' רשות ההגבלים העסקיים (17.11.10) בפסקה 7; ועע"מ
- 7 1704/15 האוניברסיטה העברית נ' העמותה למדע מוסרי (18.7.17) בפסקה 17). תכלית נוספת
- 8 של חוק חופש המידע, היא מתן אפשרות בידי הציבור להפעיל פיקוח ובקרה על הרשויות השונות
- 9 לשם הבטחת תפקודן התקין ושיפור איכות פעולתן (עע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד
- 10 הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (5.9.12) בפסקה 15). בנוסף, משקף החוק
- 11 את הרציונל הרואה את הרשות כנאמן הציבור, כאשר המידע המצוי ברשותה אינו קניינה, כי אם
- 12 עושר השמור לבעליו – הוא הציבור (עע"מ 8282/02 בעניין הוצאת עיתון "הארץ", לעיל, בעמ'
- 13 471-470; ועע"מ 11120/08 בעניין התנועה לחופש המידע, לעיל).
- 14
- 15 19. החוק מתווה את היקפה של הזכות לקבלת מידע ואת גבולותיה, באמצעות מספר
- 16 מסננות הקבועות בו, אשר דרכן יש לבחון את זכאותו של המבקש לקבלת מידע מהרשות
- 17 הציבורית (עע"מ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, (19.5.09)
- 18 בפסקה 16). המסננת הראשונה מצויה בסעיף 1 לחוק, הקובע כי לכל אזרח או תושב עומדת
- 19 הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. נקודת המוצא היא, כי בכפוף לסייגים
- 20 המפורטים בחוק, האזרח זכאי לקבל מידע המצוי בידיה של הרשות (עע"מ 10845/06 שידורי
- 21 קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, (11.11.08) בפסקה 56). המסננת השנייה,
- 22 עניינה בסייגים לזכות לקבל מידע מן הרשות; והיא מבטאת את ההכרה ביחסיות הזכות, ובכך

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 שככל זכות אחרת, עליה לסגת מפני זכויות ואינטרסים אחרים. נקודת המוצא של החוק היא גילוי
2 המידע, תוך קביעת נוסחאות איזון בין הגשמת הזכות לחופש המידע לבין הבטחת אינטרסים
3 שונים וזכויות שעל הפרק, כאשר הסייגים לזכות לחופש המידע עוגנו בהוראות סעיפים 8 ו-9
4 לחוק (עע"מ 1704/15 בעניין האוניברסיטה העברית, לעיל, בפסקה 18), וכן בנוסחת האיזון
5 המופיעה בסעיף 17(ד) לחוק. במקרה שלפנינו עולה שאלת תחולת סעיף 9(א) לחוק עוסק
6 במידע שגילויו אסור; וסעיף 9(ב) לחוק, עניינו מידע שאין הרשות חייבת במסירתו, כאשר
7 לרשות נתון שיקול הדעת האם להיענות לבקשה למסירת המידע.

8

9 20. בענייננו עולה שאלת תחולתם של החריגים למסירת מידע לפי סעיפים 9(ב)(1) ו-9(ב)(8)
10 לחוק. סעיף 9(ב)(1) לחוק פוטר את הרשות מהחובה למסור "מידע אשר גילויו עלול לשבש את
11 התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה". סעיף 9(ב)(8) לחוק
12 מתייחס לסוגיה הספציפית הנוגעת לחשיפת נהלים ושיטות עבודה של רשות אכיפת חוק. הסעיף
13 מורה, כי אין חובה למסור "מידע אודות שיטות עבודה ונהלים של רשות ציבורית העוסקת
14 באכיפת החוק, או שיש לה סמכות חקירה או ביקורת או בירור תלונות על-פי דין, אם גילויו
15 עלול לגרום לאחד מאלה: (א) פגיעה בפעולות האכיפה או הביקורת או בירור התלונות של
16 הרשות".

17

18 21. בצד זאת, מוסיפים סעיפים 10 ו-11 לחוק "מסננות" של "סבירות ומידתיות" (עע"מ
19 615/15 יאיר אורון נ' ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני (11.4.16), בפסקה 9; עע"מ
20 3300/11 בעניין מדינת ישראל – משרד הביטחון נ' גישה, לעיל, בפסקה 10 לפסק-דינו של כב'
21 השופט עמית). סעיף 10 עניינו "סבירות", והוא מורה, כי בבוא הרשות לשקול סירוב למסירת
22 מידע, תיתן דעתה לאיזון בין האינטרסים המנויים בסעיף, ובין-היתר תבחן את עניינו של המבקש

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 במידע ואת העניין הציבורי שבגילוי המידע. סעיף 11 לחוק מוסיף וקובע, כלל של "מידתיות",
2 ולפיו גם מידע שהרשות רשאית או חייבת שלא למסרו, יש לגלותו אם ניתן לעשות כן תוך
3 השמטות, שינויים או התניית תנאים בדבר השימוש במידע ודרך קבלתו (עע"ם 10845/06 בעניין
4 שידורי קשת בע"מ, לעיל, פסקה 62).

5

6 22. מסוננת נוספת נקבעה בסעיף 17(ד) לחוק, ומאפשרת לבית-המשפט להורות על מסירתו
7 של מידע, אף אם מדובר במידע שלפי סעיף 9 לחוק אין למסרו או שאין חובה למסרו. בהתאם
8 לנוסחת האיזון שנקבעה בסעיף זה, מוסמך בית-המשפט להתערב בהחלטת הרשות, ולהמיר,
9 באופן חריג, את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו - "אם לדעתו העניין הציבורי בגילוי
10 המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי דין".

11

12 הסייג למסירת מידע לפי סעיף 9(ב)(1) לחוק ויישומו בעניינינו

13 23. המידע המבוקש בבקשת המידע ובעתירה, כפי שצומצם, התמקד בשאלה, האם במהלך
14 שנת 2021, במסגרת כ-14,000 ההתראות בדבר כניסה לחצרים ולבתים לצורך תפיסה ועיקול
15 מטלטלין, נתפסו ועוקלו - מעבר לכלי תחבורה ומזומנים - גם מטלטלין ביתיים אחרים; ואם כן
16 - מה הסכום הכולל שמומש. אין חולק, כי בקשת מידע זו צולחת את "המסננת הראשונה",
17 המצויה בסעיף 1 לחוק, שכן לעותרת הזכות לקבל מידע כאמור מהרשות הציבורית, כאזרחית
18 ותושבת המדינה, וכמי שקיבלה התראה בדבר חובות של חברה שהחזיקה במניותיה, ובפרט
19 כשמדובר באמצעי גביית חוב הכרוך בכניסה בכוח לביתו של הפרט, על כל המשתמע מכך; זאת
20 כאמור בכפוף לחריגים הקבועים ב"מסננות" הנוספות בחוק. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת
21 בעיקרה ב"מסננת השנייה", שעניינה הסייגים למסירת מידע, המבטאים כאמור את ההכרה
22 ביחסיות הזכות למידע, ובכך שככל זכות אחרת עליה לסגת מפני זכויות ואינטרסים אחרים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1

2 24. כאמור, בענייננו ביססה הממונה את החלטתה שלא לגלות את המידע המבוקש, מכוח
3 החריג למסירת מידע שבסעיף 9(ב)(1) לחוק. סעיף זה פוטר את הרשות מהחובה למסור "מידע
4 אשר גילוייו עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את
5 תפקידיה". בפסיקה נקבע, כי המבחן להתקיימות עילת החיסיון מכוח סעיף זה הוא קיומה של
6 ודאות קרובה לכך שגילוי המידע עלול לגרום לשיבוש ממשי בתפקודה התקין של הרשות
7 הציבורית (עע"מ 1245/12 התנועה לחופש המידע נ' משרד החינוך, (23.8.2012) בפסקה 7; וכן
8 ראו: עע"מ 6013/04 מדינת ישראל - משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ
9 (2.1.2006) בפסקה 22; ועת"מ (י-ם) 22015-02-22 האגודה לזכויות האזרח נ' משטרת ישראל
10 (2.10.22), בפסקה 32).

11

12 25. מכאן לבחינת יישום החריג למסירת המידע, על נתון המידע שהתבקש בבקשת המידע,
13 כפי שצומצם במהלך הדיון; קרי - מה סכום המס שנגבה בשנת 2021 באמצעות עיקול מטלטלין
14 בחצרות ובבתי חייבים (לא כולל כלי תחבורה ומזומנים), בעקבות הדבקת או המצאת התראה לפי
15 סעיף 5 לפקודת המסים (גבייה). כאמור, ב"כ העותרת הניח, כי מטבע הדברים מדובר בסכום
16 זעום, להערכתו, והבהיר כי יסתפק גם בהערכה כללית ולא בנתון מספרי.

17

18 26. ראשית יודגש, כי בגדרה של עתירה זו אינני נדרש להתייחס למחלוקת שבין הצדדים,
19 בשאלת אופן השימוש שנעשה על-ידי הרשות בהפעלת הסמכות של המצאת התראות בדבר
20 כניסה לחצרים לשם ביצוע עיקול, לפי סעיף 5 לפקודת המסים (גבייה), כמו-גם בסוגיית יעילות
21 הליכי גביית מס באמצעות עיקול "מטלטלין ביתיים". מחלוקת זו הועלתה לדיון בעתירה בבג"ץ
22 5358/22, בהתדיינות הקודמת בין הצדדים, מבלי שבית-המשפט העליון נדרש להכריע בה, בין-

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 השאר, היות ששאלה כללית זו נעדרה תשתית קונקרטית באותו הליך, ובעקבות פסק-הדין של
2 בית-המשפט העליון הוגשה בקשת המידע נושא העתירה שלפנינו.
3
4 27. העתירה דנן, עניינה במענה שנתנה הרשות לעותרת בגדרה של בקשה לקבלת מידע, לפי
5 חוק חופש המידע; והיא מתמקדת, כאמור, בהשגת העותרת על הטעם שעמד ביסוד סירוב
6 הממונה למסור את המידע הכמותי-מספרי המבוקש, מן הטעם הנטען על-ידי הרשות, שלפיו
7 גילוי המידע עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות או את יכולתה לבצע את תפקידיה.
8
9 28. כאמור, מעבר לנתון הספציפי האמור שבחזרה הרשות שלא לגלות, חשפה הרשות מידע
10 רב לעותרת. ראשית, במענה לבקשת המידע פירטה הרשות את היקף השימוש הארצי-השנתי
11 באמצעי האמור של המצאת התראות בבתים ובחצרים של חייבים - 14,131 התראות בשנת 2021.
12 בהמשך, בכתב-התשובה ובשני הדיונים הפומביים בעתירה, פירטה הרשות את דרך פעילותה
13 בהליך המצאת ההתראות והדבקותן, ואת התנהלותה ומכלול שיקוליה בעניין המשך הליכי העיקול
14 בחצרים ובבתים של החייבים ואופן מימושם. בהקשר זה ציינה, כאמור, בין-השאר, כי ההדבקות
15 נעשות כפעולה סדורה נגד סרבני מס שצברו חובות ניכרים, ולאחר שמוצו פעולות אכיפה קודמות
16 שלא צלחו; כי המצאת ההתראות נדרשת כתנאי בסיסי לביצוע כניסה לחצרים לצורך עיקול
17 מטלטלין; כי לביקור לצורך ההדבקה אף תכלית נוספת של התרשמות מהחייב ומנכסיו לקראת
18 הפעלת שיקול הדעת בדבר כדאיות ביצוע העיקול ומימושו; כי מדובר בכלי אכיפה יעיל
19 ואפקטיבי - בכלל, ולעיקול מזומנים וכלי תחבורה שבחצרים - בפרט; כי שיקוליה של הרשות
20 במימוש עיקול לאחר ההדבקה, קשורים בין-השאר לשיעור החוב, סבירות גבייתו ונסיבות
21 הקשורות לחייב, וכן לאילוצי מערכתיים כמו - כוח-אדם, עלויות ותיעדוף משימות. עוד צוין
22 והודגש, כי בעקבות ההתראה, מגיעים חייבים רבים לרשות ומסדירים חובות בהיקפים ניכרים,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 דבר המייתר את מימוש העיקול בעניינם. למעשה חשפה הרשות בדיון הפומבי המשלים את
2 מכלול השיקולים שהעלתה בדיון במעמד צד אחד, אודות נקיטת ההליכים של המצאת התראה
3 לפי סעיף 5 לפקודת המסים גבייה, האפקטיביות שלהם בהסדרת החוב על-ידי מרבית החייבים,
4 וכן מכלול השיקולים האם לעקל מטלטלין ביתיים; ומסרה, אפוא, את מלוא המידע אודות
5 התנהלותה, למעט הנתון הספציפי המספרי שהתבקש בבקשת המידע, אשר הוצג לבית-המשפט,
6 כאמור, במעמד צד אחד. בעניין נתון זה, נטען, כאמור, כי גילוי, חלף העמימות הקיימת כיום
7 לגביו, עלול בוודאות קרובה, לשבש את פעילות הרשות ולפגוע באפקטיביות של הליך ההתראה;
8 בכך שיחשוף את סדרי העדיפויות שלה ויכולתה לגבות מס באמצעות כניסה לחצרים, ויצור
9 לחיבי המס מצג שיגרום להם לכלכל את צעדיהם, ויפגע בתמריץ הקיים להסדרת חובותיהם
10 בהיקפים הניכרים כפי שנעשה היום. לכך הוסיפה, כאמור, כי הנתונים לשנת 2021, עלולים גם
11 להטעות את החייבים ואת הציבור, ובפרט בהינתן שמדובר בתקופת פרוץ מגיפת הקורונה, שבה
12 האכיפה הייתה מוגבלת.

13
14 29. סבורני, כי הרשות לא ביססה כלל ועיקר את טענתה, להחלת חריג למסירת מידע לפי
15 סעיף 9(ב)(1) לחוק, הפוטר אותה מהחובה למסור את המידע המצומצם המבוקש. מעבר לטענה
16 הכללית, לא הוצגו הסברים וטעמים שמהן ניתן להסיק, כי קיימת ודאות קרובה לכך שגילוי
17 המידע המספרי המצומצם האמור, הן בנתון הקונקרטי לשנת 2021, והן לשנים אחרות, יהא
18 מספרו אשר יהא, עלול לגרום לשיבוש ממשתי בתפקודה התקין של הרשות או את יכולתה לבצע
19 את תפקידיה, בתחום גביית המס. כאמור, הרשות פירטה בדיון הפומבי בעתירה דנן את
20 התנהלותה ופעילותה בהליך המצאת ההתראות והדבקתן, את מכלול השיקולים והאילוצים בעניין
21 המשך הליכי העיקול בחצרים ובבתים של החייבים ואופן מימושם, ואת האפקטיביות של עצם
22 הדבקת ההתראה שמביאה חייבים רבים להסדיר את חובם. וכפי שכבר צוין, בעתירה שבין

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 הצדדים שנדונה בעבר בבג"ץ, בעניין מדיניות הדבקת ההתראות, הבהירה ב"כ הרשות, במענה
2 לשאלת השופטים, כי ביסוד הדבקת התראה עומדת כוונה קונקרטית להיכנס לחצרי החייב לשם
3 ביצוע עיקול (וכלשונה: "אם לא מתכוונים ללכת אליו מחר הבייתה ולקחת את הטלוויזיה -
4 לא מדביקים"). על-פי טיעוני הרשות, מדובר בהליך סדור וענייני, הנבחן בנסיבות כל מקרה
5 ספציפי, שלו השלכות אפקטיביות בגביית מס מחייבים. לא הוסבר, וממילא לא שוכנעתי, מדוע
6 פרסום הנתון אודות היקף או שיעור "המעוקלים הביתיים", יביא בוודאות קרובה לשיבוש ממשי
7 בהיקף גביית המס. ומכל מקום - האפקטיביות של ההליך הנדון אינה נמדדת רק בנכונות החייבים
8 להגיע להסדר בעקבות ההדבקה. האפקטיביות גם תלויה בנסיבות מימוש ההליך, שעל-פי הצהרת
9 הרשות אינו משמש אך לשם "הפחדה", ומאחורי כל התראה עומדת כוונה לממשה.
10
11 30. אשר לטענה, כי המידע המספרי עלול להטעות את הציבור או את החייבים במס, הן
12 בעניין אופן התנהלות הרשות, הן בדבר משמעות הנתון והן לגבי נסיבותיו של אותו נתון בזיקה
13 לשנת פריצת מגיפה הקורונה - הרי שאין מדובר בהטעיה שתביא בוודאות קרובה לשיבוש
14 בתפקוד הרשות, שכן בצד מסירת הנתון יכולה הרשות למסור את כל ההבהרות וההסברים
15 הנדרשים לשיטתה, למניעת טעות או הטעייה, ככל שהיא קיימת.
16
17 31. בכל הנוגע לטענת הרשות, שהועלתה בדיון הראשון במעמד צד אחד, כי אחד מהטעמים
18 לאי-גילוי המידע שבמחלוקת הוא החשש משימוש שיעשה ב"כ העותרת במידע זה בעתירה
19 עתידית שיגיש בעניין אפקטיביות הליכי העיקול; הרי שמדובר בשיקול לא ענייני ולא רלבנטי,
20 בלשון המעטה, שאינו מתיישב כלל ועיקר עם תכליות חוק חופש המידע, וטוב שהרשות זנחה
21 טיעון זה בהמשך ההליך.
22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

32. על-יסוד האמור לעיל, והואיל ולא קיימת ודאות קרובה לכך, שגילוי המידע המצומצם שבמחלוקת עלול לשבש את התפקוד התקין של הרשות או את יכולתה לבצע את תפקידיה, לא היה מקום לסרב למסור את המידע על-פי החריג למסירת מידע שבסעיף 9(ב)(1) לחוק.
- הסייג למסירת מידע לפי סעיף 9(ב)(8) לחוק ויישומו בעניינינו
33. אשר לסייג למסירת מידע, לפי סעיף 9(ב)(8) לחוק; הרי שסייג זה לא צוין כלל בהחלטת הממונה בעניין בקשת המידע, והוא אוזכר לראשונה בכתב-התשובה. מכל מקום, סעיף זה מתייחס לסוגיה הספציפית הנוגעת לחשיפת נהלים ושיטות עבודה של רשות אכיפת חוק. הסעיף מורה, כי אין חובה למסור "מידע אודות שיטות עבודה ונהלים של רשות ציבורית העוסקת באכיפת החוק, או שיש לה סמכות חקירה או ביקורת או בירור תלונות על-פי דין, אם גילוי עלול לגרום לאחד מאלה: (א) פגיעה בפעולות האכיפה או הביקורת או בירור התלונות של הרשות...". הדרישה בדבר "פגיעה בפעולות האכיפה" לצורך תחולת הסעיף, פורשה בפסיקה ככפופה למבחן המחמיר של "פגיעה ממשית" (עת"מ (י-ם) 13-06-49897 הלל וייס נ' הממונה על חופש המידע במשרד המשפטים (4.3.15) בפסקאות 31-30). מכל מקום, החלת הסייג האמור למסירת המידע אינה רלבנטית כלל לבקשת המידע הנדונה, שכן לא נתבקש מידע אודות שיטות עבודה ונהלים, אלא מידע מספרי בלבד אודות היקף שנתי ארצי של עיקולי "מטלטלין ביתיים"; זאת כאשר המידע המספרי לא חושף שיטות עבודה ונהלים, ושעה שהרשות עצמה חשפה בדיון הפומבי את שיטות העבודה והנהלים בזיקה להליך ההתראה וההדבקה לפי סעיף 5 לפקודה.
34. לאור התוצאה האמורה, שלפיה לא חלים בעניינינו הסייגים למסירת מידע, לפי סעיפים 9(ב)(1) ו-9(ב)(8) לחוק, שצוינו על-ידי הרשות, דין העתירה להתקבל, ללא צורך לדון

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מינהליים

עת"מ 61427-01-23 אורלי ששון נ' הממונה על חוק חופש המידע ברשות המיסים

1 ב"מסננות" "הסבירות" ו"המידתיות" שבסעיפים 10 ו-11 לחוק, כמו-גם במסננת הנוספת
2 שנקבעה בסעיף 17(ד) לחוק.

3

4

התוצאה

5 35. על-יסוד האמור לעיל, העתירה מתקבלת, במובן זה שהחלטת הממונה שבעניינה נותרה
6 המחלוקת, מבוטלת. הרשות תמסור לעותרת מידע, עד ליום 10.10.24, בדבר הסכום השנתי
7 הכולל שנגבה בהליכי מימוש עיקול של מטלטלין (שאינם כלי תחבורה או מזומנים), מחצרים
8 ומבתיים של חייבי מס, בהליכים של הודעות והתראות לפי סעיף 5 לפקודת המסים (גביה).

9

10 המשיבה תשלם לעותרת שכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪, וכן את סכום האגרה ששולמה על-
11 ידה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום תשלום האגרה.

12

13 מזכירות בית-המשפט תודיע לצדדים על מתן פסק-הדין, ותמציא להם עותקים ממנו.

14

15 ניתן היום, ט"ז בתמוז התשפ"ד, 22 ביולי 2024, בהיעדר הצדדים.

16

יורם נועם, שופט עמית

17
18